آنالیز داده با استفاده از تابع جریمه

درس کیهانشناسی زمستان ۱۴۰۱

تصور کنید که تعدادی نقطه در اختیار دارید و میخواهید منحنیای که برازندهٔ آن نقاط است (منحنی برازش) را پیدا کنید. ابتدا باید تکلیفتان مشخص باشد که چه جور منحنیای میخواهید فیت کنید به آن نقاط. خط؟ سهمی؟ تانژانت؟ کسینوس؟ لگاریتم؟ تابع بسل؟ ترکیبی از همهٔ اینها؟ هیچ کدام؟

وقتی نوع منحنی را مشخص کردید، باید آزادیهای منحنی خود را بشناسید. به این معنی که هر منحنی تعدادی پارامتر آزاد دارد: شیب و عرض از مبدا. ممکن است از جایی مطمئن باشید که خط شما از مبدا عبور میکند. پس تنها یک پارامتر آزاد باقی میماند.

بعد از دانستن آزادیهای منحنی، باید در فضای مقادیر ممکن برای آنها آنقدر بگردید تا بهترین مقدار برای آن پارامترهای آزاد بدست بیاید. بهترین مقدار از نظر چه کسی؟ از نظر دادهها!

چگونه خوب بودن یا بد بودن وضعیت یک منحنی از نظر دادهها کمّی میشود؟ به هزار و یک طریق. یکی از این راهها را اکنون بررسی میکنیم.

فرض کنید داده های شما به صورت $y=y(x)\pm\delta y$ باشند و شما n داده دارید. پس در واقع n تا سه تایی مرتب به صورت $(x_i,y_i,\delta y_i)$ در اختیار شماست. از سوی دیگر فرض کنید منحنی ای که تصمیم دارید به این داده ها x برازش کنید، تابعی با مثلا سه پارامتر آزاد x و x باشد. پس اگر مقدار این سه پارامتر مشخص باشد، در هر x تابع شما مقدار مشخصی به خود می گیرد: y=f(x,a,b,c)

حالا «تابع جریمه»، که به صورت زیر است را در نظر بگیرید:

$$\chi^{2}(a,b,c) = \sum_{i=1}^{n} \left(\frac{y_{i} - f(x_{i},a,b,c)}{\delta y_{i}} \right)^{2}.$$
 (1)

به خاطر بیاورید که x_i و y_i مربوط به داده هستند. تابع χ^2 در واقع معیاری از فاصلهٔ منحنی (یا به عبارتی مدل یا تئوری) تا نقاط داده است. هر چه این تابع کمتر باشد، منحنی به نقاط نزدیکتر است (تئوری یا مدل بهتری دارید). جملهٔ iام از این تابع، مشخص می کند که منحنی ما چقدر تا دادهٔ iام فاصله(ی عمودی) دارد. هر چه این فاصله بیشتر باشد، مقدار آن جمله هم بالاتر می رود و کل χ^2 مقدار بزرگتری به خود می گیرد و این یعنی مدل بیشتر جریمه شده است. نقش δy_i در مخرج جملات χ^2 این است که اهمیت یا وزن نقاط داده را مشخص کند: اگر یک داده خطای زیادی داشته باشد، منحنی می تواند از آن فاصله بگیرد و در عین حال زیاد جریمه نشود و برعکس، اگر یک داده خطای کمی داشته باشد، فاصله گرفتن منحنی از آن جریمهٔ زیادی در پی خواهد داشت. اگر خطای داده ها مشخص نباشد، اهمیت همهٔ داده ها را یکسان تلقی کنید و مخرجها را 1 بگذارید.

متوسل شد:

$$\frac{\partial \chi^2}{\partial a} = 0,\tag{7}$$

$$\frac{\partial \chi^2}{\partial b} = 0,\tag{\text{$\mathfrak{T}$}}$$

$$\frac{\partial \chi^2}{\partial c} = 0. {(f)}$$

سه معادله برای سه مجهول b ، a و c و تمام. برای انجام این عملیات (ساختن تابع جریمه با توجه به نقاط داده، مشتق گرفتن از آن و حل معادلات فوق) می توانید از نرمافزارهایی مثل Mathematica بهره بگیرید.

البته برای پیدا کردن کمینه تابع جریمه و مقادیر پارامترهای آزاد متناظر با آن راههای دیگری هم هست: میتوان کل فضای پارامتری را به صورت گسسته جارو کرد و این گونه دید که به ازای کدام مقادیر پارامترهای آزاد، تابع جریمه کمینه می شود. یا می توان به صورت تصادفی (و در عین حال هوشمندانه) در فضای پارامترهای آزاد جست و خیز کرد و کمینهٔ تابع جریمه را پیدا کرد (الگوریتمهای مونته کارلو). اینکه کدام یک از این روشها بهتر است، مورد به مورد متفاوت است.

حالا که بهترین مقدار برای پارامترهای آزاد مدل پیدا شد، سزاوار است آنها را به همراه نایقینی گزارش کنید: $a=a_{0-\delta a_{-}}^{+\delta a_{+}}$. $a=a_{0-\delta a_{-}}^{+\delta a_{-}}$. $a=a_{0-\delta a_{-}}^{+$